

Blad mere end i et engelsk Blad, kan jeg sig mit Standpunkt ikke ansee nødvendigt.

Stockfleth: Jeg vil blot dertil bemærke, at hvis vi i denne Henseende valgte Hamborger-Correspondenten, saa er det et Blad, som læses meget hyppigt i Udlandet, og baade i Frankrig og England, saa at det derved fik en vis Publicitet, som maaskee vilde være gavnlig for vor Credit. Imidlertid er det, som sagt, ikke min Mening i denne Henseende at stille et nogetsofomhelst Ændringsforslag; men jeg har blot villet gjøre opmærksom derpaa, for det mulige Tilfælde, at der var Nogen, der videre vilde forfølge denne Sag.

Formanden: Hvis noget Ændringsforslag i denne Retning skulde indbringes, vil det finde sin Dødsstøtte ved den anden Behandling, saa at det her ikke vil være hensigtsmæssigt at gaae nærmere ind paa dette specielle Punkt.

Da Ingen Flere begjærede Ordet, betragtedes den første Behandling af Sagen som afsluttet, og det blev derpaa sat under Afstemning, om Loven skulde gaae til anden Behandling, hvilket blev eenstemmigt vedtaget med 81 Stemmer.

Man gik derpaa over til den første Behandling af „Placaten af 30te Novbr. 1848, angaaende Nedsættelse af Gebyrerne ved Kjøbenhavn's Spret m. m.“

Juslitsministeren: Hvad jeg tillod mig at ytre for det høitærede Thing, med Hensyn til Placaten af 21de August 1848, gjælder ogsaa om den her forelagte Placat, som kun er af ringe Omfang. Jeg antager derfor, at Motiverne give en tilstrækkelig Veiledning til at bestemme de Grunde, som have foranlediget, at Placaten er udkommen.

Da Ingen Flere begjærede Ordet, var den første Behandling af dette Lovudkast afsluttet. Ved den derpaa stedfundne Afstemning blev det eenstemmigt med 82 Stemmer vedtaget at henvise Sagen til anden Behandling.

Man gik derpaa over til første Behandling af: Forelobig Lov af 29de October 1849 angaaende Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1850.

Juslitsministeren: Der bleve, da denne forelobige Lov sidst blev forelagt, af det høit

ærede Thing fremsatte nogle enkelte Bemærkninger, som foranledige mig til nu strax at fremkomme med nogle Ytringer. Det blev navnlig bemærket, at der kunde gjøres Indvendinger med Hensyn til Tiden, da denne Lov udkom, og at det snarere kunde bebreides Ministeriet, at den var udkommen for sildigt end for tidligt. Det er med Hensyn til Tiden, da den udgik, at jeg skal tillade mig at gjøre det høitærede Thing bekendt med de Grunde, som foranledigede Ministeriet til hverken før eller senere at indstille Loven til Hans Majestæts Sanction. Jeg skal da allerførst bemærke, at ifølge Grundlovens § 30 er det kun i særdeles paatrængende Tilfælde, at Kongen kan lade udgaae forelobige Love, som da altid bør forelægges den følgende Rigsdag. Der kunde altsaa ligesaa lidt i denne Sag som i alle andre blive Spørgsmaal om, at lade Loven om Udskrivning til Krigstjenesten for Aaret 1850 udgaae førend det ansaaes for paatrængende nødvendigt. Et saadant Tilfælde fandtes imidlertid ikke at være tilstede, førend Loven kom ud, og jeg skal tillade mig at bemærke, hvorfor. Det var slet ikke ude af Ministeriets Tanke, hvorledes der skulde forholdes i denne Sag. Endogsaa førend Vaabensstilstandens Afslutning, den 10de Juli forrige Aar, havde Juslitsministeriet anmodet Krigsministeriet om at meddele sig de fornødne Bemærkninger om Antallet af det Mandskab, der skulde udskrives for det næste Aar, for at man itide kunde være beredt paa det Lovudkast, som eventuelt vilde blive at forelægge den sammentrædende Rigsdag, eller den provisoriske Lov, der vilde blive at udgibe. Imidlertid blev Vaabensstilstanden, som bekendt, afsluttet den 10de Juli og ratificeret den 17de i samme Maaned. Man kunde dengang deels ikke forudsæe, hvorvidt denne Vaabensstilstand, hvis Udløb forelobigt var fastsat til 6 Maaned, kunde føre til en Freds slutning, som kunde gjøre det overflødig at fremskynde Udskrivningen for det følgende Aar; deels kunde man heller ikke dengang med Sikkerhed vide, naar Rigsdagen vilde træde sammen. Man haabede, at Balgene kunde have været fremskyndede hurtigere, end Erfaringen senere viste at være muligt, og at Rigsdagen kunde have været saa tidligt sammentrædt, at et Lovudkast kunde have været fore-